

мрака, невѣжеството и суевѣріето. Грижливо за своята властъ, духовенството въ тая земя е прострѣло нетърпимостта до толкози, щото и инквизиціята е погубила милиони души само и само да запази суевѣріята и лъжытъ на едно съсловіе, което си е положило за цѣль честолюбіето, а за средство вѣрата и съвѣстта на хората. Испанія е най плодородната земя въ Европа; нѣ ни единъ народъ не е тъй сиромашъ, тъй невѣжественъ и той суевѣренъ, като Испанцытъ. Духовный натискъ обърналъ Испанія отъ градина на запустено поле. Испанскый народъ едвамъ сега захвана да показва знакове отъ животъ и отъ постъпваніе напредъ. Нѣ това движеніе почена да са явява тогази, когато са прокъса мръжата, въ която духовенството бѣше замотало народа; и когато народа остави духовнытъ само въ черковытъ, а за господарственнытъ, гражданскытъ, икономическытъ, и научнытъ работы почена да са грыже самъ и самъ да ги ръководи. (Следи)

ЗАБѢЛЪЖКА

— 0 —

Понеже въ прѣдидущахъ статіяхъ става рѣчь за сношеніята на Асенеvcытъ съ папытъ, ный за не излишно счехмы да приведемъ нѣкои фактове за тѣзи сношенія, тъй както ги намѣрвамы у западнытъ лѣтописцы, и особенно у Асемани, съ надѣжджъ че ще задоволимъ съ това любопытството на читателитѣ.

« Годинжъ 1186 двамата братія Петръ и Ясень, въ щетъ на гърцытъ, повдигнахъ Влашко-Българското Царство, на което столица было Търново. Наслѣдникъ Петровъ и Ясенеvъ былъ третійтъ тѣхенъ братъ, Іоаникія или Калоіоанъ, когото гърцитѣ прѣкорьосвали *Скилоіоанъ*. а Френската Вилхардоенова хроника го нарича; « Iohann, Iohannis ou Iohannisse (Иванца), Li rois Vlachie et de Bougrie. »

Прѣвъ годинжъ 1197. Іоаникія писалъ или проводилъ посланници въ Римъ, та извѣствявалъ че иска да ся покори на Папж и искалъ отъ Неговж Святостъ, да му даде царскж коронж. Това направилъ той три пѣтя едно по-